

Izhaja:
vsako sredo zjutraj
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 40

V Gorici, v petek 28. maja 1926

Leto IX

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
»GORIŠKE STRAŽE«.
Tisk Katoliške tiskarne
v Gorici, Riva Piazzuta
štev. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli štev. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. štev. 308.

Ne plašimo se bodočnosti!

Življenje naše ni dan z rožicami posejan. O resničnosti teh besedi govore vsi listi naše povestnice, najbolj pa še sedanji. Za svoj trdi obstanek so se morali boriti naši pradedje in se moramo boriti mi, to je rdeča nit, ki prepleta vso našo zgodovino. Ni sicer razveseljiva, toda bodrilna in krepilna. Podprčuje nam, kako je v našem ljudstvu vedno živela neklonljiva življenjska sila in nam je sveto poročilo za bodočnost. Iz te neutešljive volje po obstoju in vdejskovanju moramo črpati tudi mi v naših vsakodnevni bojih.

Zadnjič smo na tem mestu v vselem zanosu pisali o mogočem učinku, ki ga je napravil govor poslanca Besednjaka na našo in tudi drugorodno javnost. Podčrtali smo misel, da se za borbe manjšinskih narodov vedno bolj zavzemlje širši svet in da nam je to lahko v tolažbo.

Ti dve dejstvi: naša nevgnana, zdrava moč in vedno bolj prodirajoča zavest, da mora vladati med narodi popolna enakopravnost, naj bodo vam, dragi čitatelji, kakor so nam v uteho, ko slišimo vedno ostreje in povsod poudarjati zahtevo po naši raznaroditvi. Nočemo govoriti o stvarih, ki jih ni več, povedati hočemo samo, da doživimo od dne do dne lahko nova presenečenja. Naj omenimo samo dva dogodka iz zadnjih dni, ki jasno os-

vetljujeta stremljenja in načrte gotovih krogov: glavni odbor italijanskih julijskih nogometašev ovaja slovenska nogometna društva pristojnim oblastvom kot politična in sumljiva, odličen prvak primorskih fašistov Host - Venturi zahteva v javnem govoru, da mora zginiti iz naših cerkva naš jezik, da smejo biti duhovniki samo Italijani.

Ni naš namen govoriti o nelepem in netovariškem ovađstvu italijanskih nogometašev. Nismo veliki prijatelji nogometa, ker smatramo, da preveč enostransko skrbi samo za telo in zanemarija vzgojo srca in duha, toda očitali našim nogometnim društvom politično delovanje, tega ne moremo imenovati drugače kot nesposobno prostost. Ravnotako se tudi ne bomo spuščali v besedni boj s fašistovskim prvakom. Fašizem vedno in hrupno poudarja, kako vneta je njegova skrb za Cerkev. Če je to resnično, potem mora fašistovsko vodstvo samo nastopiti proti svojemu članu, kajti njegova zahteva je docela proticerkvena in nekatoliška. Navedli smo ta dva slučaja samo radi tega, ker smo hoteli predočiti javnosti, kako so možna najbolj neverjetna presenečenja. Toda ne plašimo se! Presenečenja bodo mogoče bridka, njihove posledice še trpejše, toda v uvodu navedeni dejstvi naj nam bosta zvezdovodnici, ki nas gotovo preko vseh ovir pripeljeta na solnce.

Kaj se godi po svetu

Že dve leti sem se skoraj upira ljudstvo Rifancev Špancem in Francozom. Pa ne le dve leti; odkar je začela Francoska voditi novo kolonialno politiko, od takrat se bijejo neprestano domačini od Maroka do Tunisa s francoskimi četami.

Zmagoval je že Abd-el-Kader. Toda po 15-letnem boju je moral položiti orožje in se udati ter iti v Damask kot pregnanec iz domačije. Kjer je on nehal, je začel njegov naslednik Abd-el-Krim. Po hrabrih in junaških bojih se je moral tudi on udati modernemu orožju in končati borbo za domovino.

Francija igra na visoko karto.

Stotine in stotine lastnih in tujih legij so izkrcali španski in francoski parniki na afriško obalo. Abd-el-Krim, ki je že postal pravi junak izlamskega sveta, je junaško branil svojo svobodo in zemljo pred pohlepnimi tučci, ki so iz dveh vzrokov žrtvovali toliko krvi in denarja za rifanske hribe. Po eni strani jih mičejo prirodni zakladi, posebno skladi fosfata, ki leže v osrčju Atlaškega pogorja. Bolj važno kot ti je pa dejstvo, da bi se na mah zrušil ugled Francije v njenih prekomorskih posestvih, če bi Rifanci potolkli francoske in španske polke. Dvignila bi se še druga podložna ljudstva, ki so danes še v okovih francoskih bogatinov in bi začela otrsati s tilnika tuji jarem. To bi bil pa tudi za francoske sosedne znak, naj zdaj pritisnejo na Francijo. Briandov kabinet, ki je zadnje dneve bil že v nevarnosti zastran francoskega franka in finančnega neuspeha v Londonu, bi po porazu v Maroku moral prav gotovo odstopiti. Te

dni je pa bilo še zborovanje francoskih socialistov, ki so vladi goriki, in ki bi takoj pograbili za kakšen francoski neuspeh v Afriki, da bi se zagnali v Brianda, češ, glejte, državljani, zastoj umirajo najbolj sinovi Francije pod afriškim solncem.

Bravci boste sprevideli iz tega, da se Francija navsezadnje ni več mogla umakniti od igre, ker je bila stavila na visoko karto. Doigrati je morala do konca, da se ne osmeši.

Zadnja pogajanja.

Tekom vojne v Maroku so združeni Francozi in Španci utrpeli več izgub kot vstati. Tudi moralne pomoči so imeli Rifanci v polni meri. Ves izlamski svet, rekli bi skoro do Indije, je smatral Abd-el-Krimovo vojskovanje zoper tujce za sveto vojno. V zadnjem hipu so na vseizlamskem zborovanju v Kairi padli celo glasovi ali bi kazalo Abd-el-Krima oklicati za kalifa, verskega poglavarja vseh mohamedancev, ker je tako priljubljen v mohamedanskem svetu. Francozi so to ypoštevali, pa vzeli tudi svoje evropske tekmece in nerazpoloženje doma v ozir ter prešteli svoje izgube. Nato so se vsedli tam v začetku maja v mestu Udjidi k pogajanjem. Abd-el-Krim je poslal tja svoje odposlance.

Pa pogajanja, ki so se vršila na francoskem konzulatu, so se razbila. Francozi so namreč hoteli, naj gre Abd-el-Krim iz svoje domovine, da ne bi več mogel svojih ljudi nahujskati zoper Francoze; dajo mu sicer bogastva in časti, a moč in vpliv mu vzamejo. Ravno to slednje je pa Abd-el-Krimu najbolj

potrebno. Zato ni hotel o vseh francoskih mamljivih ponudbah ničesar slišati. Kanoni in puške so spet rekli svojo. Toda to pot ne v prilog rifanskemu vodji.

Orožje omahne iz trudnih rok.

Francozi so se s Španci dogovorili za novo ofenzivo. Skrbno so se pripravili, poslali nove, sveže čete, izmenjali generale in udarili. Spočetka so jih ovirali pomladanski nalivi, potem so pa prešli v splošni napad.

V tem hipu je prišel napadalcem izborni zaveznik na pomoč. Rifanci so bili od neprestanega vojevanja že trudni. Saj niti svojih njiv niso mogli zorati, če niso vzeli pušk s sabo, otroci in žene so v neprestanem strahu bežali pred francoskimi letalci. Vojni napori so izmučili vstase do kosti. Tu eden, tam spet drugi rod so začeli polagati orožje. Zadnji uspehi, ki jih je dosegel španski general Carrasco so zlomili duha najhrabrejšega rifanskega plemena Beni Uriagela. Abd-el-Krim je bežal s svojo družino v gore. Odtod je še enkrat pozval svoje zveste, da je le dvoje na izbiri: ali borba na življenje in smrt ali predaja sovražniku.

Toda sreča mu ni več bila mila. 23. maja so rodovi, ki so zvesti Francozom prišli do Targuista. Brž za njimi so zasedle francoske čete Targuist, kjer je imel Abd-el-Krim svoj glavni stan.

Abd-el-Krim se uda.

Naslednji dan je že vstaski vodja poslal generalu Steegu, francoskemu guvernerju v Maroku, pismo, kjer prosi, naj se v Udjidi prekinjena pogajanja nadaljujejo. Drugo jutro je že v Parizu razpravljal ministrski svet o Abd-el-Krimovi ponudbi. Toda ministri so se enoglasno izrekli proti njej in naj se vojna nadaljuje, ker že itak nima Abd-el-Krim nobene zaslombe več pri svojih ljudeh.

Komaj so francoski generali zvedeli za to odločitev, že je prispelo od prednjih straž poročilo, da se je Abd-el-Krim predal francoskim četam. Tu so ga sprejeli z vsemi častmi kot junaka, ki pade, ko ne more več vihteti meča. O nadaljni Abd-el-Krimovi usodi časopisje še nič ne pove. Bržkone ga bodo prepeljali kam na Francosko, ker njegov vpliv v Rifu še ni iztrebljen.

Francozi in Španci kljub predaji prodirajo še naprej. Misli si tudi moremo, kakšno veselje je prešini lo vladajoče kroge v Madridu in Parizu, ko so zvedeli za svoj maroški uspeh. Vodilni generali v Afriki so postali čez noč grofje in markizi. Kdo bo pa vrnil družinam očete in brate, tega pa ne povejo gospoda grofje in markizi. Opajajo se le ob trenutku ko so spet podjarmili deželo, ki je branila svoje življenje.

Sicer pa lahko ob koncu povemo, da se v Maroku še marsikaj lahko prebrne, ker to so le prve vesti.

Spregovoriti moramo še o najnovejšem pojavu, ki se širi po severnih državah. To je izrazito nacionalistično gibanje, ki je zajelo v prvi vrsti Nemčijo in v poslednjem času tudi Češko. V navado je prišlo, da se tako stopnjevanje nacionalne zavesti naziva: fašizem. Toda ta beseda je primerna za pojav in živelj, ki obvladuje Italijo, dočim

imamo na severu tako nacionalistično gibanje, ki je naletelo na odpor zdravega narodnega jedra.

Osobito na Češkem je ta nacionalizem bolesten izrodek, ki nima s povzdigo in poglobitvijo prave narodne zavesti dosti skupnega. Je političen odpor proti sedanjemu političnemu položaju v češki republiki.

Nastop čeških nacionalistov.

Češki »fašisti« so se pojavili šele po volitvah. Nacionalistične stranke, ki menijo, da so dobile patent na narod, niso nič zadovoljne s sedanjo uradniško vlado dr. Černya. Ker pa ne morejo pravilnim potom do moči, rujejo med ljudstvom, da je treba močne roke, ki naj ozdravi državo. Na svojih zborovanjih so celo napadali zaslužnega predsednika češke republike Masaryka, ker so mladiči v svoji objestni domišljavosti zasanjali, da so oni poklicani rešiti državo in narod. Novi tip češke stranke se je začel tudi s silo uveljavljati. Pisali smo že, kako so nacionalisti v Moravski Ostravi razgnali shod nekega nemškega poslanca. Policija je večkrat že imela opraviti z nacionalisti, ki so oboroženi hoteli strahovati pripadnike drugih strank. Pri sedanji nacionalistični organizaciji, ki pa še ni podrobno izpeljana, so včlanjeni v večini pristaši narodne demokratične stranke. Zbudila so pa še večjo pozornost namigavanja, da organizira češke »fašiste« general Gajda. Seveda je vojno ministrstvo to vest brž zanikalo, toda pri enem zadnjih zborovanj nacionalistov so zelo proslavljali Gajdo in vzklikali proti Masaryku in Benešu.

Odkod ta nevarnost?

Ta novi pojav, ki povzroča marsikake težave že v Nemčiji, grozi zdaj Češki. Po burnih volitvenih dneh so se Ljudska stranka in socialni demokratje že toliko zblížali, da bi lahko prišla krepka, pametna vlada na krmilo. Pa začno rogovileži tolči nacionalistično pesem na veliki boben. Začeli bodo prepiri v državi in mladi republiki pripravili še marsikako težko uro.

Opisani pojav na Češkem je porojen iz mladega češkega svobodnega miselnega rodu, ki ima narod za svojega malika. To je spet tisti »hudičev nacionalizem«, ki trapi in muči milijone evropskih šibkih narodov. Je nacionalizem, ki mu je v imenu »nacije« vse dovoljeno, tudi bližnjiku jemati najprirodnejše pravice. Je nekrščansko pojmovanje o vrednosti posameznika, družine in naroda.

Seveda bo češki narod, ki je politično dobro izšolan, zavrget take nauke, ki še niso trajno nobenega naroda osrečili.

Zrna.

Sv. Krizostom uči v svojih spisih: Ljudstvu je treba govoriti v njegovem jeziku; kar je vsem potrebno, naj se pove tako, da razumejo. Domači jezik je ljub priprostim, učenim sladak.

Italijanski družboslovec Giuseppe Toniolo pa je zapisal: Vsako ljudstvo preneha biti narod ne tedaj, ko izgubi svojo politično samostojnost, ampak ko pozabi svoj jezik.

DNEVNE VESTI.

Besednjakov govor.

Med našim ljudstvom, ki je prebralo v »Goriški Straži« pogumni govor poslanca Besednjaka o naši šoli, se čuje dosti hvale poslancu, ki se je v najtežjih časih možato in neustrašeno potegnil za svoje ljudstvo. Njegov govor je odjeknil po vsem kulturnem svetu. To je tudi najboljši dokaz, kdo dela z ljudstvom in za ljudstvo!

Nova kapucinska gimnazija.

Prečastiti gvardijan kapucinskega samostana v Sv. Križu na Vipavskem nas naproša, da obvestimo slovensko javnost, da so o. o. kapucini sklenili otvoriti pri sveto-kriškem samostanu malo semenišče z gimnazijo za slovenske fantiče. Sprejemali se bodo fantiči od 10 do 14 let, ki kažejo nagnjenje in poklic za kapucinski red. Če se bodo že letos oglasili, se bo gimnazija otvorila že jeseni. Namen je odgojiti kapucinske duhovnike, ki naj bodo sposobni delovati v vinogradu Gospodovem med slovenskim ljudstvom. O. o. kapucini zaupajo v vsestransko pomoč slovenskega ljudstva in njegove duhovščine, da svoj plemeniti cilj dosežejo.

Natančnejša pojasnila se dobe pri samostanskem predstojništvu.

Zaključek tečaja.

V nedeljo 30. t. m. ob desetih se zaključil z razstavo tečaj za poliranje in obdelovanje lesa. Tečaja se je udeleževalo 35 gojencev, ki so vsi pokazali prav lepe uspehe.

Nova električna napeljava.

V nedeljo so prvič zasvetile električne žarnice v Vrtojbi in Mirnu. Tok je napeljan iz električne centrale v Stražicah pri Podgori. V kratkem upajo razpeljati električni tok še naprej po Vipavski dolini.

Časniki se podražijo.

Fašistovska zveza časniških izdajateljev je sklenila, naj se v državi od 1. junija dalje prodajajo časniki po 30 stotink.

Opozorjamo

č. cerkvena oskrbnitstva, pevske zборе in druge glasbenike na slovensko izdelovalnico orgelj g. Prencisa Franca v Solkanu.

Novi kardinali.

V kratkem bodo bržkone imenovani novi kardinali. Pravijo, da bo med novimi cerkvenimi dostojanstveniki tudi znani glasbenik mons. Perosi.

Šolska razprava v senatu.

Predvčeranjem je senat imel priliko, da je razpravljal o šolstvu. Senator Morpurgo je prvi povzel besedo in hvalil vladno šolsko politiko med tujerodnim prebivalstvom. Poziva vlado, naj še bolj podpira razne tečaje med »tujejezičnimi Italijani« (italiani alloglotti). Kaj naj vse to pomeni, ve menda le verodostojni gospod senator sam.

Potem se je dvignil sam minister Fedele, ki je odgovoril in pohvalil senatorja Rajno, ker je bil ta zahteval, naj postanejo Tirolci spet »ladini« to je Latini, kar so bili že njihovi predniki. Fedele je dejal, da sploh ni treba razpravljati o tem ali ima italijanska vlada pravico vzgajati v italijanskem jeziku državljanov novo priklapljenih pokrajnin ali ne. Pika.

Tla se jim spodmičejo.

V Egiptu, ki ga Angleži trdno tišče v pesteh, so bile volitve. Večino glasov je dobila stranka domaćega vodje Zaglul paše, ki je oster nasprotnik vrinjenih tujcev. Stvari se bodo potemtakem čudno zasukale.

Namesto v veselje v smrt.

Za binkošti imajo Ljubljanci navado, da kaj radi pohite v krasne kamniške planine na izlet. Skupina mladih, življenja polnih ljudi se je odpravila za binkošti na Kokrško sedlo. Ker niso bili nekateri dovolj za v gore opremljeni, se je popoldne spodrsnilo nekemu uradniku Sopčiču in njegovi zaročenki; oba sta se zakotalila po strmem snežišču v globino in se združila — v smrti. Štiri ure kasneje je prav na istem mestu — kako se usoda igra s človekom — spodrsnilo drugemu turistu Ivu Sterletu, bančnemu uradniku iz Ljubljane, ki je tudi obležal zraven prvih dveh s preklano lobanjo. Sterle je bil znan kot pošten mlad mož, ki je bil pri vseh zelo priljubljen. Res, človek ne ve ne ure ne dneva.

Grozovita nesreča.

Na binkošti sta pred glavno postajo v Monakovem trčila dva vlaka. Potniški vlak iz Salzburga se je moral ustaviti vsled signala pred postajo. V istem hipu pribobni z druge strani brzovlak, ki se zarije v stoječe vozove. Grozen tresk in bobnenje! Čez par ur so mogli dognati, da je mrtvih kakih 35 ljudi, ranjenih čez 100. Mrtveci so popolnoma razmesarjeni.

Zemlja bruha.

Na Japonskem se je odprl ognjenik Tokaši in začel bruhati iz sebe žarečo lavo. V rudniku pod goro je delalo 120 delavcev. Vsi so zasuti pod pepelom. V vznožju vulkanovem se je odprla zemlja in privrela je na dan vrelo vodo, ki je tudi storila svoje. Škode je nad 2 milijona jenov; narava pa je zahtevala okoli 5000 ljudi za žrtve.

Upniki in dolžniki.

K Amerikancu so hodili na posodo vsi evropski ministri. Z Ameriko so se doslej pogodile: Belgija, Britanija, Ogrska, Finska, Litvanija, Letška, Estonija, Jugoslavija, Poljska, Češka, Rumunija, Italija in Francija. Botale se bodo z Ameriko še Rusija, ki je dolžna 225 milijonov dolarjev, Armenci za 15 milijonov in Grki, ki so dolžni še 17 milijonov in pol. Amerikanci morajo biti v zlatu kar zasuti.

Hrvatski katoliški dnevnik.

Hrvatje so se zadnje čase zelo potegnili za to, da si ustanove svoj dnevnik. Večina jih želi, naj bo novi dnevnik glasilo hrvatske pučke stranke, ker list, za katerim stoji sklenjena vrsta političnih pripadnikov ima več vpliva in moči kot vrsta vodenih dnevnikov, ki se proglajajo za nadstrankarske in nimajo za seboj ljudstva. — Kdaj bomo pa primorski Slovenci prišli do svojega odločno krščanskega dnevnika?

Žalostno iz Mehike.

V Mehiki vlada kar naprej najhujši boj proti katoliški Cerkvi. Vse katoliške zavode so zaprli, vse katoliške duhovne in redovnike izgnali. Vso gonjo proti katolicizmu vodi državni podtajnik in protestantovski pastor Moses Souz. V severni Ameriki se vrše številni protestni shodi proti divjemu mehikanskemu barbarstvu.

Ena pametna.

Čehoslovaška vlada je za prihodnje leto znižala proračun za armado za celih 360 milijonov čeških kron.

Pametna kraljičina.

Princezinja Julijana Nizozemska študira prav pridno pravo znanstvo. Baje je sama dejala: »Morda ljudje nekoč ne bodo sploh več hoteli kraljic in takrat bom za odvetnico.«

Še na jug.

Ameriški letalec Byrd, ki je prekosil na severnem tečaju Amundsen, se napravlja, da gre obiskat še južni tečaj.

Ljubljanski velesejem.

VI. mednarodni vzorčni velesejem v Ljubljani se bo vršil od 26. junija do 5. julija 1926 v Ljubljani. Na tem velesejmu je prikazano celo gospodarstvo mlade, za napredkom stremeče države Jugoslavije. Vsako leto obišče prirediteljev nad 100.000 oseb. Posetniki plačajo na podlagi sejmske legitimacije za vstop samo 20 dinarjev v srebru, oziroma 10 L in imajo železniške popuste: v Jugoslaviji 50%, v Čehoslovaški 50%, v Madžarski 50%, Italiji 30%, Avstriji 25% na vseh vlakih razven S. O. E., pa tudi na parnikih jugoslovanskih parobrodskih družb.

Legatimacija za Ljubljanski velesejem se dobi pri Generalnem konzulatu kraljevine SHS v Trstu (Piazza Venezia 1) v uradnih urah (9—12.30 in 18—18.30, vhod Riva Grumula) in stane 30 dinarjev.

Z ogledom velesejma more posetnik zvezati tudi potovanje na jug, vabi ga sinje Jadransko morje in svetovno znane prirodne krasote Slovenije, med njimi Bled, poletna rezidenca kralja Aleksandra. Informacije daje sejmski komisar v Trstu, J. Cehovin, vialo XX Settembre 65-I.

Kako bi bilo drugače?

V Rumuniji so volili poslance. Poročila pravijo, da ima vlada povsod veliko večino. Saj to smo že prej vedeli, da bo tako!

Ne za čast.

Fašistovski tajnik Turati je izdal ukaz, da se ne smejo fašisti po časopisju zaganjati v osebe. Malo naj Turati v Gorico pogleda, pa bo videl, za kaj gre: za osebe in čast ali za reč?

Cenzura.

S prvim junijem stopi v veljavo postava, ki prepoveduje mladini pod 15. letom obiskovati nenravne predstave v kinematografih. Zdaj pa bodo morali še natanko določiti, kaj je nenravno, če ne ne bo vse skupaj nič.

Ramo ob rami.

Francozi, Italijani in Belgijci so se domenili, da bodo skupno pričeli dvigati svoje valute. V zadnjem času je namreč francoski frank tako dol zlezal, da so se ministri ozrli po pomagajih.

„Goriška Straža“ v vsako hišo!

VACLAV BENEŠ - TŘEBIZKY

Dve povesti Karlštejnskega vrana

Iz češčine prevel dr. Fran Bradač.

Bezdekovo ni bilo daleč od Morine. Družabno življenje na Češkem se je takrat lepo razvijalo, nikjer ni bilo čuti, da bi kdo živel sam zase, odločeno od drugega; ne gostoljubnost je bila na fevdniških dvorcih neznana... Da pa so se po tem življenju plazile vedno bolj temne sence, tega so bile kri ve tuje navade, tuj običaj, ki se je povsod vrival vedno drzneje in neodvratneje, po obleki na telo in s telesa v dušo, v srce... Brezskrbnost, ravnodušnost, brezbriznost za javne zadeve se je povsod divje šopirila. Saj bi se drugače ne bilo moglo zgoditi, da bi bil ta le narod v tridesetih letih povaljan na tla in bi na njegovem grlu in tilniku stala tuja noga z neznansko pezo!

Zopet sem krenil v stran. Kar noče se mi pripovedovati, kako se je seznanil Hyncik z Beličko, kaj sta si povedala, ko sta se prvič videla... Čemu tratiti besede, ki so, če jih še tako izpremenimo, vendarle večno iste?

Hyncik se je napotil danes na Karlštejn iz ljubezni, ki se tako globoko vkorenini, da bi mu morali vzeti srce iz prsi, če bi mu jo hoteli izdreti iz mlade duše.

In kdor ni imel fevdniških dolžnosti in ni izvrševal kake odlične službe — temu je bila pot na Karlštejn precej opasna.

Že se je mračilo, ko je dospel mladi Kopidlansky na kraj, kake pol ure od gradu. Časa je imel sicer dovolj, ker je čakala danes na Možinskega straža šele čez dve uri. Hyncikovemu konjičku se danes ni mudilo in je včasih stopal le korakoma. Kaj mu je težilo mlado glavo, da jo je povešal na grivo svojega rjavca! — Kaj drugega kot to, kako bo zavriskal, kadar bo imel svojo Beličko? In z današnjim dnem si jo zasluži!

»Aj — aj — Imava isto pot, Hyncik?«

Pred jezdecem se je nenadoma ustavil dudaš Rozhuda. In zdelo se je, kot da bi najrajši prijel konja za uzdo in ga peljal v smeri, kamor bi sam hotel.

»Kam pa, mladi gospod?«

Dudašev glas je zvenel danes tako nenavadno.

»Na Karlštejn, Rozhuda!«

»Čemu, gospod Kopidlansky?«

»Na stražo namesto Morinskega fevdnika!«

»Priatelj, nazaj pojdeš!«

»Če te danes ne ubogam, menda ne boš hud name!«

»Moraš nazaj!«

Rozhuda se je postavil pred konja. In zdelo se je, da je njegova postava zrastle konju čez glavo. Konj je skočil v stran in mladi mož se je pripravljaj, da ga izpodbode.

»Oho, Hyncik! — Takle golo bradec proti staremu Bohnički!«

V tem trenutku je pograbil Rozhuda vajeti, kakor da jih hoče v svoji levici strgati.

»Potomec Kopidlanskega naj bi služil za čuvaja namesto ljudi, ki pasejo svoj trebuh in jedo zastonj tuji kruh? — Da to preprečim, zato sem tu jaz — jaz Jindrich Bohnička, njegov tovariš!«

»Ne smem prelomiti dane besede!«

»In komu si prodal svojo besedo?«

»Hčerki sem obljubil službo namesto njenega očeta.«

»Jaz pa te tudi prosim, in sicer v imenu tvojega deda! — Hočem, da greš z menoj in mi pomagaš vzbujati hlapčevske duše iz njihove lenobe! — In veš, kako jih najlaže vzbudimo? — Če jim sežemo v njihove zakladnice! Toda pri častni besedi — Jindrich Bohnička jo ima še danes, čeprav so mu njegovo pošteno ime nešteto krat obesili na vislice in ga s topimi žebli pribili na steber — denarja se niti ne dotakneva, naj ga pobere ljudstvo, in če ga ne pobere, naj se prime, naj raste, naj se množi v boljše svrhu, nego je bil nakopičen... Moji načrti se morajo posrečiti do pičice... Tudi pri svojih visokih letih sem še vedno tisti Bohnička, pred katerim so se skojuhu tresli bolj kot pred smrtjo. Dobrega človeka nisem nikoli postal, niti stebelca mu nisem položil pod noge... Ali pojdeš z menoj? Hočem, da se spomniš svojega deda, ko vidiš mene!«

»Nikakor ne morem, Rozhuda!«

»Pa zakaj si se oglašil pri meni? — Zakaj si hotel vedeti o svojem dedu?«

»Da bi uvidel, ali je bila krivda pri njem ali ne!«

»Samo zato?«

»Da bi mogel smelo in pred vsakomur nastopiti s svojim rodbinskim imenom!«

(Dalje.)

Kaj je novega na deželi?

Lom.

Prosvetno društvo v Lomu vabi k svoji prireditvi, katero vprizori dne 30. maja ob 3. uri pop. v Tolminkem Lomu. Na sporedu so igra »Vrtinec« in razne pevske točke.

Bukovo.

Naše gospodarsko in bralno društvo še živi in deluje, kljub temu, da se tako malo oglašamo v cenjeni »Goriški Straži«. V kratkem name ravamo prirediti javno veselico s precej bogatim sporedom. Naši po- žrtvovalni fantje in dekleta se z ve- liko vnemo vdeležujejo skupnih vaj. Čas in spored bomo že pra- vočasno objavili v »Goriški Stra- ži«. Že danes vabimo vsa bratska društva, da bi se vdeležila naše pri- reditve.

Zakojca.

Po dolgem molku naj se oglasimo tudi mi v naši »Goriški Straži«. Le- tošnja zima je hudo pritiskala in dosegla občutni mraz 9 stopinj. S potrtim srcem moramo tudi javiti, da se je v enem letu 11 naših so- vaščanov preselilo v večnost. Za- pustili nas so: Marija Štucin, Urška Mavri, Micka in Ivanka Čufer, Ivanka Trpin, Ivan Brelih, Emilija Flander, Milica Koder, Franciška Golob, Peter Štucin in Andrej Mavri. Za našo malo vas je tolika žetev neizprosne bele že- ne zelo občutna. Naj sveti vsem pokojnim večna luč!

Medvedje brdo pri Godoviču.

Že dolgo časa ni bilo iz našega brda nobenih novic. Sedaj bi imeli o marsičem poročati. Za enkrat se omejimo samo na eno reč. Med- vedje brdo hoče postati središče nam nepoznane prosvete, katero hoče laški učitelj — vinski trgo- vec, da bi svoj drugi »kšeft« bolj podprl s tem, da pripravlja poto- valni gledališki oder; zanj moledu- je prispevke doma in po vsem oko- lišu. Mi hribovci po naši hribovski pameti sodimo, naj bo učitelj res učitelj; če pa hoče biti, naj bo vin- ski trgovec, toda da svojo službo opravlja bolj površno radi svojega »kšefta« in odra, se čudimo! Ker se pa zdi, da je gospod v pretežnih zadregah, — vi, ki z njim sočustvu- jete — pomagajte!

Ukve.

Sredi meseca maja se je, kakor vsako leto, otvorila planinska šola za naše otroke, ki bivajo celo polet- je na planini. V višini 1200 m nad morjem je ta ljudska šola gotovo najvišja v celi deželi in ena naj- višjih v celi državi. — V teku enega leta sta izmed štirih trgovcev dva morala zapreti svoji trgovini, ker jima nista več nesli. Sicer za našo vas ostali dve trgovini popolnoma zadostujeta, a vidi se iz tega, da kakor drugod tudi pri nas vlada vedno večje pomanjkanje denarja. Izmed sedmih gostiln pa še vse iz- hajajo in ni slišati, da bi jo kdo nameraval opustiti. To je spet dru- go znamenje: da denarja za vino je, četudi ga ni za »kafe«. — Kot drugod so tudi pri nas fantje radi veseli. Menda so hudi, da se zanje ni ustanovila kaka družba ali vsaj društvo. Zato so se dogovorili v večjem številu in sami ustanovili svoje društvo. Kakšna so njegova pravila ni znano, ker jih niso pre- ložili v odobrenje nobeni oblasti, ne državi ne cerkveni. Zdi se pa, da hočejo imeti dobrodelno druš- tu, katerega glavni namen bi bil obiskovanje bolnikov, predvsem starih, revnih in zapuščenih. Bolni- kov, oziroma bolnic, je v vasi res precej. Mesto po noči drugod denar zapravljati hočejo raje te obisko- vati in tolažiti. Društvo je začelo delovati na binkošti. Pokazali so veliko podjetnosti in gorečnosti. Skora bi sami gor plačali. Če bo društvo še naprej delovalo, ni zna- no.

Šturije.

Redki so glasovi ali pravzaprav dopisi iz naše občine. Ker smo pa pred kratkim obesili nove zvonove, ki ubrano in glasno donijo po žup- niji, naj njih glas pride v naš glas- nik »Goriško Stražo«.

Na pobudo č. g. župnika, ki nas je začel dramiti s kratkimi in je- drnatimi pozivi, so se začeli pred pol letom nabirati prispevki v ta namen. Kljub povojnemu materja- lističnemu mišljenju, se je večina odzvala s prispevki tako, da se je v tem kratkem času namen uresničil. In danes, po desetletnem molku, zo- pet pojo zvonovi Bogu v čast in da- rovalcem v hvalo, a tudi v vabilo vsem tistim pozabljenim in gluš- cem, da se odzovejo tako, da bodo peli zvonovi hvalo vsem enako!

Sprejem in prevoz zvonov je bil veličasten. A še bolj veličastno je bilo blagoslovljenje na vnebohod, ker je temu služilo tudi lepo vreme. Blagoslovljenje s prekrasnim govo- rom, ob asistenci okoliških čč. gg. župnikov, je izvršil č. g. dekan iz Vipave. Pri krstu so kumovali in kumovale ugledne osebnosti cele župnije. Pred in po končanih cer- kvenih obredih je prepeval cerkve- ni pevski zbor. Okrasitev s cvetjem in vencem so izvršila dekleta z vso vnemo.

Naj bi ta vnema in požrtvoval- nost vseh, ki so kaj pripomogli, iz- prosila blagoslova v vseh naših stiskah in potrebah.

Kobjeglava.

Naša veselica na bink. pondeljek je kljub slabemu vremenu dobro izpadla. »Lažizdravnika« so igralci dobro podali. Vsi, ki so se za pri- reditev trudili zaslužijo pohvalo. — Gospodu G., ki išče povsod prep- ire in nemire s svojo barvo, svetuj- jemo, naj pusti naše ljudi pri mi- ru. Za danes ga samo spomnimo na pregovor, ki pravi: Žaba se napi- huje, dokler ne počí.

Idersko.

(Okrožna prireditve.) Na vnebo- hod se je vršila pri nas okrožna prireditve kobariškega prosvetnega okrožja. Na sporedu je bila Miklo- va Zala in več pevskih točk. Igro so podali igralci nepričakovano dobro. Videlo se je, da so bile glav- ne vloge v dobrih rokah. Tudi ma- ska igrajcev je bila dobra, le oder ni odgovarjal povsem zahtevam igre. Zato se mi zdi neobhodno po- trebno, da si oskrbi okrožje čisto nov oder, ki bi bil nekaj potova- len oder za celo kobariško okrožje, kar bi veliko pripomoglo k temu, da bi predstave po naših vaseh ne bile tako malenkostne, kot so na- vadno. Glede ostalih točk sporeda naj omenim, da so bratska društva iz Svina, Trnovega, Drežnice, Livka in Iderskega zapela po eno pesem, poleg tega so vsa društva zapela skupno dve pesmi, in sicer Sattner- jev moški zbor: Soči in Parmov me- šani zbor: Čolnici. Pri sprejemu društev in med odmori je svirala iderska godba, kar je brez dvoma povečalo slavnostno razpoloženje. Bil je v resnici lep dan in zato upa- mo, da ne bo ostalo samo pri tem skupnem nastopu, ampak da bomo imeli še večkrat priliko videti našo mladino v skupnem delu za zdravo krščansko prosveto.

Šempas.

Dne 24. maja smo ustanovili mlekarsko zadrugo za Šempas in okolico. V odbor so izvoljeni sle- deči posestniki: Bele Josip, preds.; Peršič Lojze, tajnik; Škarabot Fr., blagajnik; Klanšček Ivan, vsi iz Šempasa, Košuta Anton, Vitovlje in Rijavec Anton, St. Mihael. V nadzorništvu so pa izvoljeni slede- či: Vinko Štrukelj, Ozeljan; An- drej Živic, Šempas; Batič Ernest, Ozeljan; Štrukelj Franc, St. Mihael in Cingerle Anton, Visoko.

Kakor se vidi, bo mlekarja pre- cej pričela delovati. Kmetie, vpi- šite se v zadrugo, ker edino to je naša rešitev, ne poslušajte tistih, ki nasprotujejo. Kmet.

Mestne novice.

Še ni miru.

Med goriškimi fašisti še ni miru. Nekateri še vedno iz osebnih vzrokov rovarijo. Zato jih je faši- stovski komisar spet opomnil z dolgim proglasom, naj bo mir.

Novo gledališče v Gorici.

Pod okriljem tukajšnjega »Udru- ženja časnika« se je zbrala dru- žba navdušenih italijanskih dile- tantov, ki hoče prirediti v Trgov- skem domu redne gledališke pred- stave. Otvoritvena predstava te družbe, ki si je nadala ime »mo- derno goriško gledališče«, se je vr- šila včeraj dne 27. t. m. zvečer.

Listnica Kmetko-delavske zveze in političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. Kuštrin Katerina, Ogrič Ivan, Podobnik Anton, Carl Luc. in Carl Florijan, vsi iz Vojskega nad Idri- jo: Za vse imenovane smo prejeli iz Rima odgovor, da jim je bila že nakazana provizorična rudarska pokojnina. Sporočite nam: a) ali ste prejeli že to stvarno poročilo; b) ali prejimate že denar? Sporo- čite nam čim prej, če ne prejimate denarja, na kar bomo ponovno posredovali.

2. Kurinčič Ivan, Idrijsko: Vam je bila priznana po ministrskem odlo- ku št. 8349 od 22. novembra 1924 naprej pokojnina 4. in 7. skupine. Nato Vam je bila priznana pokoj- nina ponovno z odlokom št. 39962 od 21. oktobra 1925 do 30. septem-

bra 1928. Inv. knjižica je bila že odposlana na zakladno nadzorni- štvu v Vidmu. Sporočite nam, če prejimate pokojnino? V nasprot- nem slučaju bomo posredovali pri zakladnem nadzorništvu v Vidmu.

3. Kavčič Franc, Tolmin Zabče 14: Vaša pokojninska prošnja se nahaja v pregledu in v kratkem bo- ste dobili ministerski odlok.

4. Valentinčič Ant. in Vekjet Luc. št. Peter št. 218: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

5. Ivančič Fer., Renče št. 57: Zgla- site se ob priliki v tajništvu.

6. Podgornik, Čepovan št. 87: Z odlokom št. 40667 od 13. XI. 1925 Vam je bila priznana pokojnina. Inv. knjižica je bila že odposlana na zakladno nadzorništvo v Vid- mu. Ob priliki zglasite se v taj- ništvu.

7. Žigon Kristjan, Skrilje 84: Dne 17. aprila 1926 je bil dan pristojne- mu uradu nalog da izpopolni inv. knjižico.

8. Kogovšek Ivan, Črni vrh št. 28: Vaša pokojninska prošnja se na- haja ravnokar v pregledu. Upati je, da bo prošnja ugodno rešena.

9. Kramar Ivan, Trbiž: Inv. knji- žica št. 503920 je bila odposlana na zakladno nadzorništvo (Delegazio- ne del Tesoro) v Vidmu. Če ne pre- jemate še denarja, morate pisati nadzorništvu, da Vam pokojnino izplača. Znesek lir 2954, ki ste ga dolgovali državi vam je bil že odbit pri »buona uscita«. Zato vam ga sedaj ne smejo več odbiti.

10. Remec Antonija, Osek-Vit. 68: Zglasite se ob priliki in če je mogoče v kratkem v tajništvu.

11. Božič Karl, Gorica, Via offici- ne 26: Zglasite se v tajništvu čim- prej.

12. Arčon Jož., Renče 196: Zgla- site se ob priliki v tajništvu.

Tajništvo.

Iz širokega sveta.

Po zraku brni.

Francozi imajo, pravijo, 1500 le- tal, Italijani 1600, Amerikanci 1400 in tako naprej po vrsti. Prihodnja vojna bo res v senci.

Čudno veselje.

V Barceloni sta se te dni sprijela dva boksarja. Pravijo, da je to od sile moderna reč. Možakarja se namreč obdelujeta s pestmi tako dolgo, da eden obleži. Ta surovi sport je opazovalo 30.000 ljudi. Plačali so za vstopnino ogromne svote. Listi pa potem pišejo dolge klobase, kako je to imenitno bilo. Ker smo mi to zapisali, bomo kaj- pak veljali za nazadnjake.

Najmlajši odvetnik.

V Milanu je te dni položil od- vetniško prisego Ernest Cominelli. Mladi mož ima komaj 20 let.

Umetnost stradanja.

Kar v modo je prišlo, da hodijo zdaj od mesta do mesta posebne sorte umetniki. Puste se zapreti v kako stekleno skrinjo in — stra- dajo. Na Dunaju je neki tak umet- nik Fred Eller vzdržal celih 16 dni brez hrane. Ljudje hodijo take umetnike gledat za denar. Prav je dejal oni brezposelni delavec: »Ti gospodje stradajo za denar, mi pa stradamo kar zastonj.«

»Suha« Amerika.

Medtem ko se evropske države in državnice ne morejo izkopati iz povojnih nadlog, niti preskrbeti svojih ljudi z delom in kruhom, vo- dijo pa Združene ameriške države drug boj, boj proti alkoholizmu, boj za iztrebljenje pijančevanja. Za nas Evropejce, posebno one, ki živi- mo še bolj v nazadnjaških razme- rah, se zdi to nekaj neverjetnega in nemogočega, a vendar je gola res- nica. Po večdesetletnih bojih, dalje potem protialkoholnega pouka v šoli in društvih, je zmagala l. 1917 v ameriški poslanski in gosposki zbornici stranka »suhik«; z $\frac{2}{3}$ ve- čino je bil v obeh zbornicah sprejet

predlog, da je v Združenih državah (znano je, da obsegajo te države 48 držav, od katerih so posamezne še dosti večje kot Italija) in v vseh njih sodstvu podvrženih ozemljih prepovedano izdelovanje, prodaja- nje ali prevažanje opojnih pijač, kakor tudi njihovo uvažanje in iz- važanje. Kot opojne pijače se sma- trajo vse alkoholne pijače, ki vse- bujejo $\frac{1}{2}\%$ ali več alkohola. Ker vsebuje pivo 3—5% alkohola, sadni mošt ravno toliko, vino 8—14%, razna žganja 30—70%, je jasno, da so bile s tem prohibicijskim (prepo- vednim) zakonom prepovedane vse alkoholne pijače. Ta prohibicijska postava nadalje določuje: »Vse do- ločbe zakona se morajo razlagati tako, da se prepreči uporaba kake opojne tekočine. Izdelovati, kupo- vati, prodajati, oddajati in v lasti imeti se sme samo alkohol, ki služi drugim namenom, ne kot pijača, in pa vino za zakramentalne namene (sv. mašo).« — Alkohol naj služi človeku kot mu služi bencin, pe- trolej, glicerin itd., a iztrebiti se mora kot živilno sredstvo.

Ta prepoved alkohola je bila slo- vesno proglašena 19. januarja l. 1919, a v veljavo je stopila leto poz- neje t. j. 16. januarja l. 1920. S po- sebno izvršilno postavo so Združe- ne države določile, kako naj se ta prepoved z vso doslednostjo in strogostjo izvršuje.

Največje nasprotnike ima ta iz- redna postava, ne v vinogradnikih, ki pridno izdelujejo brezalkoholno vino, česar pri nas še ne znamo, in organizirajo prodajo grozdja, am- pak v tako zvanih alkoholnih kapi- talistih: pivovarnarjih, tovarnarjih špirita, hotelirjih itd. — Vendar se vlada vsem tem mogočim nasprot- nikom ni vklonila, saj ima za seboj ogromno večino najboljšega naro- da, ki se je po svojih poslancih v obeh zbornicah izjavil za prepoved, in to z več kot $\frac{2}{3}$ večino. — 1092 pivovaren je ustavilo obrat, oziro-

ma so začele izdelovati druge produkte, razne jestvine, n. pr. čokolado.

Šest let je, kar se izvaja ta postava, in kakor bomo pisali ob drugi priliki, z vso strogostjo in doslednostjo. Da se ameriško javno mnenje tekom šestih let prepovedi ni izreobrnilo v prid alkoholu, nam

priča glasovanje v ameriškem senatu koncem aprila letošnjega leta. Šlo je zato, ali naj prepoved alkohola še ostane, ali naj se odpravi. In kaj se je zgodilo? Izmed 200 poslancev je glasovalo 196 za prepoved, samo 4 proti. Pač jasen dokaz, da rodi alkoholna prepoved za narod in državo najboljše sadove.

GOSPODARSTVO.

Navodilo in pouk k umni prašičjereji.

Od umnega kmetovalca smo prejeli:

Prešičjereja je velike važnosti v sedanjem času za kmeta, treba pa je skrbeti za pravo umno prešičjerejo, ker brez te je nemogoče imeti dobrih uspehov.

Predno pa nadalje govorimo je treba, da opišemo kaki morajo biti svinjaki (ali hlevi) za vzorno in umno prešičjerejo, kakor tudi za bolj priprosto. Ko se odločimo za napravo novih svinjakov ali hlevov, je treba torej, da si odločimo prostor, kateri naj ne bode preblizu stanovanja ker ni zdravo radi gnoja in muh posebno v poletnem času, kakor tudi ni prav, da bi bil združen svinjak z živalskim hlevom, ker ni zdravo imeti prešiče v živalskem hlevu. Torej svinjak moramo napraviti na takem prostoru, da ni prevlažen in ne premrzel za pozimi in ne prevroč za poleti, ker sploh prešičem škoduje prevelika mrzlost, kakor tudi velika vročina, kajti prešiči potrebujejo srednje temperature.

Večja posestva.

Vzoren svinjak (ali hlev) za večja posestva mora biti napravljen vzorno in praktično, lepo razdeljen, da so oddelki za breje presice bolj mirni in pripravi ko presica skotiti. Mladiči sesajo 7—8 tednov. Po odstavi se za mlade prešiče lahko napravi bolj obširne prostore, ker do 4 mesece jih je lahko po več skupaj, kar jih je pa za pitanje je boljše da so bolj v malih oddelkih to je po dva ali pa kvečjemu do 4, ker drugače oni prešički, kateri niso ješči vedno bolj zastajajo.

Pri razdelitvi svinjaka je potrebno paziti, da se ima vse praktično urejeno. Svinjak mora biti tako napravljen, da se vsa voda in scavnica odteka v greznico (gnojnično jamo) tako, da so prešiči vedno na suhem, ker drugače mokrota zelo škoduje prešičem. Ako napravimo tlak iz cementa ali iz opeke, je treba napraviti kjer prašiči počivajo leseni pod iz hrastovih dilj, ker drugače se lahko pripeti, da mladi prešički obolijo na nogah. Zraven svinjaka mora biti svinjska kuhinja v katero je dobro napraviti vodovod, ali pa vodnjak, ker pri prešičjereji se potrebuje veliko vode. Dalje mora biti poleg svinjaka soba za dekle in za krmo in prostori za korenstvo. Zelo potrebno je, da se ima pri svinjaku tekališče to je ograjeni prostor, da se prešiči v lepem vremenu spuste na prosto. Priporočljivo je tudi kopališče ker je v poletnem času zelo zdravo, da se prešiči večkrat skopljejo in ope-rejo. Treba je toraj svinjak tako urediti, da odgovarja vsaki zadevi, da se zamore odstraniti vsaka bo-lezen, kajti večji del bolezni izvira iz nesnage in zanemarjenosti. Svinjak in odcejalnik je treba večkrat izmiti, da se ne zaredi mrčes kateri največkrat povzroči bolezen. Snaga in zračnost sta velikega pomena, rekel bi polovica hrane. To bi toraj bilo za večja posestva.

Mala posestva.

Pri malih kmetijah je nemogoče da bi bilo kakor pri velikih posestvih, pač pa se da veliko izboljšati. Toda žalibog je na več krajih velika zanikarnost in nemarnost! Kolikokrat se da z malimi troški veliko izboljšati, na primer, ako je kmet kaj bolj razumem si lahko sam popravi in uredi, da ga prav

maló stane in ima pri tem veliko večji dohodek v razmerju posestva. Bog je dal človeku razum in je prav, da ga porabi v svojo korist. Človek mora biti vedno opazovalec in z očmi lahko veliko ukrade in ne bo nikdar kaznovan, ampak mu lako veliko koristi kar je videl pri dobrem in izkušenem sosedu. To si lahko tudi doma napravi. Kako prijeten utis imamo, ko pridemo h kakemu sosedu ali posestniku kjer je dvorišče lepo urejeno in čisto, takoj vidimo, da tu vlada red. Dalje vidimo red pri orodju in hlevu pri živini, vse je čedno in spravljen, živina lepo re-jena in čista. To je res pravi gospodar, razumen kmet kateri ne izgublja časa v ponemar ampak ga izkoristi.

To velja tudi o gospodinjstvu. Koliko je gospodinj, ki zane-marjajo hišo, kjer bi bilo lahko blagostanje, je nered in revščina. Ubogi mož, ako dobi nerodno in nemarno dekle za ženo, taka ne bode nikdar prava gospodinja in ni mogoče, da bi osrečila moža. Kako prijetno in lepo je če stopimo v kmečko hišo če tudi je priprosta in da vidimo vse snažno in v redu, da so otroci lepo čisti in lepega vedenja. Ako gremo dalje vidimo povsod red, v svinjaki je vse lepo v redu bodisi mladi pui-ski kakor tudi odrasli prešiči. Navadno ima taka gospodinja tudi ku-retino lepo. Pridnost prave in do-bre gospodinj se ne da poplačati.

Lepo je ako se žene in dekleta po stanu nosijo, da skrbje, da je na do-mu vse v redu, v hiši in v spalnicah in povsod. Ali žalibog marsikateri-krat je vse narobe. Kakor sem vam že povedal, z očmi se sme krasti brez vsakega strahu, torej kjer vi-dite in slišite kaj koristnega, to lepo posnemajte, pravično delajte in božji strah imejte, vedno in povsod se vam bo dobro godilo.

Izvozni trg.

27. t. m. je bilo na izvoznem trgu 780 kvintalov črešenj po 245 lir. Če-na špargljem je padla. Prinesli so jih na trg 20 kvintalov po 280 lir graha je bilo 90 kvintalov po 180 in mladega krompirja 30 kvintalov po 140 lir.

Tržne cene

dne 27. maja 1926.

Česnik kg L 4—5; šparglji L 2.80 do 3.20; kisló zelje L 1.50—1.60; re-pa L 0.80—1; korénje L 0.60—0.70; kumare L 8—9; čebula L 0.90—1.10; rdeča pesa L 1.80—2; fižol navaden L 2.20—2.40; fižol koks L 2.60 do 3; salata L 0.60—1.20; novi krompir L 1.50—1.80; grah L 1.80—2.40; pe-teršilj L 0.60—0.90; radič L 0.40 do 0.60; špinača L 1—1.20; vrzote L 0.60—0.80; črešnje L 1.60—4; suhe fige L 2.20—3; suhe češplje L 5 do 5.80; surovo maslo L 15—17; mleko liter L 1.30—1.40; med kg L 10 do 12; jajca kos L 0.50—0.60.

Pozdravi fantov-vojakov.

Iz Bologne.

Slovenski fantje, ki služijo pri 3. topniškem polku v Bolonji pošiljajo iskrene pozdrave staršem, bratom, sestram, fantom in dekletom in posebno »Goriški Straži«, ki nam prinaša novice iz domačih krajev.

Kutin Stanislav, Drežnica: Sivec Franc, Svinjo pri Kobaridu; Stres Alojzij, Kobarid; Andrešič Rudolf, Podgorje v Istri; Gravnar Ci-

ril, Števerjan; Rus Jožef, Visoko; Stohaus Vincenc, Plavije; Shorja Janez, S. Anton; Kerpan Stanislav, Renče; Terčon Anton, Mavhinje; Krečič Jožef, Slap pri Vipavi; Bužan Dominik, Buzet (Črnica); Kusu Jožef, Orlek; Minžek Franc, Zavrtec; Ušai Albert, Orehovlje; Ličen Franc, Krasna Matevž. Trošt Pavel, Podraga; Krečič Andrej, Bratuš Miroslav, Šentvid; Drufovka Vladimir, Števerjan; Živec Evstahij, Osek; Remec Alojzij, Šempas; Poropat Janez, Vodiče; Paulin Anton, Ozeljan; Klajnsček Jožef, Števerjan.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: Zadružna zveza v Trstu 198 L; g. Bevič 5 L. Ob priliki pogreba pok. 47-letnega uglednega posestnika Fr. Vovk iz Velikega Polja dne 21. 5. t. l. darovala mesto venca za Slov. sirotišče posebna družba L 22 z vzklikom: Na svidenje nad zvezdami, dragi France! Ostalim naše globoko so-žalje! — Darovateljem srčna hvala!

Županstvo Trnovo pri Gorici (Prebivalcev 1488).

Razpisuje se služba občinskega tajnika z letno plačo 7200 lir, všteti postavne stroške.

Prošnje opremljene s predpisanimi listinami morajo biti predložene do 31. t. m.

Pripustitvena taksa lir 50.10.

Nastop službe 15. junija.

Trnovo pri Gorici, dne 11. V. 1926. Tajnik: Leban. Župan: Rijavec.

Prilika:

Proda se popolna oprema za mlin; tudi posamezni kosi. Ponudbe za nakup naj se pošljejo pod »Macchinariorio« na trdko Molesini v Gorici.

VOJNA ODŠKODNINA.

Konzulence, zastopstva, prizivi, konkordati, likvidacije, davčne zadeve, posojila vsake vrste, všteti brezobrestna posojila na starostno obrabo. — Pisarna: A. Trampuž, sod. oficijal, Gorica, Via Garibaldi 20, I. nadstr.

Pisarna za delitev skupnih zemljišč, obč. pašnikov in gozdov v Gorici, Corso V. E. III — 19 — v hiši Hipotečnega zavoda daje brezplačne informacije ter je odprta SAMO OB ČETRTHIH.

Prilika! Vsled selitve se proda lepa poročna soba. — Naslov poveprava »Gor. Straže«.

Slavnemu občinstvu. Boltar Michael, bivši pismonoša se priporoča slavnemu občinstvu in posebno Solkancem, da naročajo pri njem čevljarska dela.

Zdravnik za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema vse dni v tednu v Gorici, na Travniku št. 20 ob sobotah in nedeljah pa tudi v Ajdovščini šte. 146 nasproti Ljudskemu vrtu.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Lastnik se je specializiral na Dunaju, bil več let asistent zobozdravnika dr. P. Pikla. Laboratorij otvoren že leta 1918. — Sprejema do 9. do 12. in od 2. 6., ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. —

TROPINOVEC, pristni, dobite vedno v vsaki množini pri »Zadružni žganjekuhi« v Dornbergu

Fr. S. Prencis
== Solkan (Salcano) ==

DINI slovenski kompetentno izprašani in licencijonirani izdelovalec in uglaševalec cerkvenih orgelj v Julijski Benečiji.

Ponudi se vljudno preč. cerkvenim oskrbništvom za vsa v to stroko spadajoča dela, katera izvršuje najnatančnejše po zmernih cenah. Dela solidna in točna. Konzultacije, nasveti in proračuni gratis.

Javljam tudi, da sem patentiral MOJ LASTNI posebni „pastno-hermetični“ ventil, kateri prekaša vse dosedanje sisteme glede trpežnosti in hermetike Mašinele v delavnici na električni pogon.

Priporoča se najtopleje

Fr. S. Prencis.